

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE:

In Capitală : 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
 In Districte : 1 an 36 lei, 6 luni 18 lei, 3 luni 10 lei.
 In Străinătate : 1 an 48 lei, 6 luni 24 lei, 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine

Paris, 30 Decembrie. Ambasadorul contele Wimpffen s'a sinucis. Pe la orele 10 dimineață lumea l' văduse preumbându-se cu copilii lui. La 11 1/2 pârintele și imbrățișă copilii, și, părăsindu-și trăsura în Avenue Marceau, se îndepărta. La o distanță oare-care rezămându-se d'un perete, căzu instantaneu la pămînt, în urma unui foc de revolver. Glonțul i-a intrat și a sărit prin tâmpă. Starea lui susținăscă d'un timp încease să observă că era prea iritată. Comisarul poliției din Champs-Elysée a dispus transportarea cadavrului la secția sa, și a vestit imediat hotelul ambasadei. Personalul ambasadei era în completă necunoștință de cele ce s-au petrecut. Asupra sinucisului nu s'a găsit nimic alt-ceva de către niste bilet de vizite și o cărtică în care nota cheișulele ce le facea. Motivul sinuciderii nu se cunoaste până acum.

Felix Friederich Wenzel conte de Wimpffen s'a născut la Brunnensee în Stiria, la 16 Martie 1827. A fost cavaler de onoare al ordinului maltese și consilier intim cesaro-crăesc. A avut marea cruce a ordinului Leopold, a fost cavalerul crucii de fer cl. I, avea și marca-cruce a ordinului prusian aquila roșie, precum și marea cruce a legiunii de onoare. Afară de acestea mai era decorat cu diferite ordine italiene, daneze etc... Când baronul Heymerle fu chemat în fruntea ministeriului de externe, l'a înlocuit pe acesta la Roma în calitate de ambasador, iar în anul următor tot în aceeași calitate a trecut la Paris în locul contelui Beust, care s'a retrăs în viață privată. S'a insurzat cu Margaretă Isabela Eleonora, născută contesa de Lyan, damă de onoare decorată cu ordinul teresian bavarez. Wimpffen lasă după sine două fete: Maria, născută la 9 Noembrie 1868 și Paulina, născută la 24 Februarie 1873.

Berlin, 30 Decembrie. „Tribune“ afișă, că încercările de apropiere între Austro-Ungaria și Rusia, care până eră alătării promiteau atât de mult, acum se pot considera ca paralizate. Răcele ce se simțeau din nou între aceste două state de sigur se va resimți în instrucțiunile ce î se vor da lui Giers, la reînțarcerea lui din Italia.

Berlin, 30 Decembrie. Reprezentanții Rusiei în străinătate au fost avisați să notifice guvernelor respective, că guvernul rus i-a succed să descopere ultimele comitete nihiliste și pe membrii să îl arresteze. Pe tot teritoriul intinsul imperiu nu s-ar mai afla nici un nihilist, asa că acum Rusia s-ar fi curățat de acesti vrăjmași ascunși. Nihilistii din străinătate s-ar afla prin urmare cu totul izolați, de care ce legăturile cu sectele anarchice din imperiu sunt tăiate. Din cauza acestui fericit eveniment Tarul în curând și va strămuta reședința din palatul Anicikoff în Capitală. Această avizare a primit aici cu aceea dorință, ca cele relatate de guvern să se adeveriască că mai curând.

Petersburg, 30 Decembrie. „Journal de St. Petersburg“ observă cu privire la depeșa Agenției Stefani, în privința convorbirii lui Lazzaro cu ministrul rus de externe, Giers, că depeșa de sigur pe viitor va face presa să fie mai atentă. Ori că de mare și autoritatea presei, atât totușă pe putea admite, că ministrul de externe al unei mari Puteri, un bărbat de stat, care stă în serviciul diplomației de 45 de ani, doară nu va fi avea d'obiceiu, să comunice secretul cugetării sale celul d'anta bine-venit pe care l' privește curat numai din curtoasie.

Constantinopol, 29 Decembrie. Fuad pașa fu din nou arestat, și anume împreună cu mulți ofițeri superiori de la palat. El a fost internat în Yıldız-Kiosk, unde Vo-han Efendi, armean de origine, și un musteșar din ministeriul de justiție, e însărcinat cu instrucțiunea. De la liberarea din prima sa arestare, Fuad pașa în loc să fi învățat minte, a ceput să-i ducă drum guri. Vrajășii lui, folosindu-se de vorbele nesocotite ale lui, au pus la cale din nou arestarea. Motivul principal a fost că ar conspira în contra vieții Sultanului. Vo-han Efendi și de trei zile internat în palat pentru conducederea instrucțiunii. Cu toate că dovezi juridice lipsesc până azi, totușă se poate foarte ușor că Fuad pașa să fie îndepărtat din Constantinopol. Opiniunea publică nu crede în seriositatea faimelor, despre o conjurătură militară în contra vieții Sultanului și nu voiește să considere pe Fuad pașa vinovat.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere“. 30 Ianuarie — 3 ore seara.

Roma, 1 Ianuarie. Ziarele sunt unanime a deplângere moartea comitetului Wimpffen; fac toate elogii defunctului care a fost ambasador al Austriei la Roma de la 11 Ianuarie 1880 până în luna lui Iuliu 1882. Regele și guvernul Italiei au însărcinat pe generalul Menabrea, ambasador al Italiei la Paris, de a prezenta comtesei de Wimpffen, văduva lui, complimentele lor de condolență.

Guvernul a decis d'ă primi demisiunea Baroului Blanc din postul de secretar general al ministerului afacerilor străine.

Ziarul „La Rassegna“ anunță că consiliul de ministri a decis eră d'ă refusa estradația lui Levi și a lui Parengani, complicit lui Oberdank în atentatul de la Triest, refugiați în Italia. Levi și Parengani vor fi judecați de tribunalele italiane.

(Havas)

A se vedea ultime stiri pe pag. III-a.

BUCUREȘTI 21 DECEMBRIE.

Nă-am ocupat, în căteva numere anterioare, despre regimul parlamentar într-o țară democratică, și am arătat că acest regim nu poate să fie așezat pe baze temeinice, de căt numai când va fi garantat prin existența a două partide mari și puternice, cari să exercite două acțiuni în sens contrariu.

Regimul parlamentar însă, astfel înțeles, își are și el reale sale, și existența a două partide extrem opuse, dă naștere la inconveniente grave, cari trebuie său cu atât mai mult înălțurate, cu căt țara în care se exercită este mai centralizată. — Astăzi, la noi, fuziunea dintre cele două grupuri: conservator și fraționist, face acest studiu de o actualitate cu totul interesantă.

Observațiunile făcute de Röhrer și Bluntschli în Germania, Burke și Macaulay în Anglia, Cesare Balbo și Minghetti în Italia, au avut în vedere abuzurile cresc de ce se comit în statele constitutionale pe fiecare zi, și cari vor ajunge să falsifice cutoțul instituțiunile reprezentative, a căror motor principal sunt partidele.

După cum arată Minghetti, una din malele inconveniente ale guvernului parlamentar este următorul: cu cat funcțiunile statului se intind și se complică, cu atât nevoie unui guvern aduc în fruntea departamentele oameni necunoscuți de afacerile pe care au să le conducă. — Foarte adesea se întâmplă contradicțiuni flagrante, între cauzele care fac să se dea portofoliile ministeriale cutător sau cătător oameni politici, — și această lege economică, care se impune din ce în ce mai mult, în toate ramurile activității omenesti: *legea diviziunii travaliului*. — În materie de știință, ca și în industrie, *the right man in the right place*, specialistii, sunt singurii cari, în zilele noastre, pot asigura succesul unei întreprinderi.

In administrație, și în general în conducederea trebilor publice, totul se complică, și cunoșințele speciale devin din ce în ce mai trebuințioase. În armată, în instrucțiune, în lucrările publice, în afacerile străine, peste tot se nasc, la fiecare minut, problemele cele mai mari și mai greu de dezlegat. — Pe de altă parte însă, nevoie regimului parlamentar și ale guvernului de partide, nu îngăduesc alegerea omului celu mai competent și așezarea lui în fruntea departamentului, pe care este capabil să-l conducă. Trebuie mai mult să se tie socoteală de opinii de căt de capacitate. Când

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa:
In România: La administrație, Tipografia St. Mihăescu, Strada Covaci, No. 14 și la corespondență ziarului din județe.

In Paris: La Société Havas, place de la Bourse, 8.

In Viena: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Londra: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

In Berlin, Frankfurt, Zurich, New-York: Prin compania generală de publicitate G. L. Daube & C-nie.

ANUNȚURI:

Linia de 25 milimetru pe pagina IV-a . . . 35 bani
Reclame pe pagina III-a 2 Lei

II-a 5

Epilepsie nefranțate se refuză.

Articoli nepublicați nu se inapoiază.

Pentru rubrica: Insertii și reclame, redactiunea nu este responsabilită.

Prim-Redactor: STEF. C. MIOHALESOU

Vaslui, și d-ni N. Christescu și M. Popescu, comisari ai guvernului pe langă aceeași casă.

Cameră de punere sub acusare din București, a respins cererea de liberare pe cauțiune a falitilor Rosenzweig Fils, Marcus et Bernstein, Goldstein și comp. arestați preventiv.

Falimentul acester oronabil a fost qualificat bancrăta frauduloasă.

Parchetul de Ilfov cercetează falimentele Kaiser și Moritz Druker, Popper et Wisner, Kaiser (singur) M. Margulius, A. Bercovici, Wolf, Jan S. Aslan și D. R. Jaroslavski, spre a dovedi zice, „Curierul finanțar”, intru că căderea acestor firme în faliment n’ar avea de mobil manopere care ar cădea sub prescripțiunile codicelui criminal.

A plecat azi dimineață cu trenul la Verciorova ora 8 și 15 m. contesa de Vesdehlen.

Cu trenul Predeal ora 7 și 30 m. a plecat d. Gogu Cantacuzino.

DIN AFARA

Mahomedanii in Bulgaria.

Către „Pol. Corr.” se scrie din Sofia :

„Paisprăzece musulmani alești deputați ai Adunării naționale s’au înfățișat înaintea ministrului president general Soboleff, spre a îspriama sentimentele lor de devotament și de credință pentru printul Alexandru. Generalul i primi în prezența ministrului de răsboiu, a sefului corpului de dragoni și a presidentului consiliului de stat.

„Reprezentanții mahomedani au discutat cu ministrul deosebite afaceri și el asigurără la sfârșit că vor da autorităților turcești tot sprijinul posibil pentru nimicirea brigandagliului bandelor turcești. La această declaratie, generalul Soboleff s’ă ridicat și a declarat deputaților că în urma acestei asigurără va desfînța imediat starea de asediu.”

„Această hotărire a guvernului a pricinuit în capitală ca și în provincie cea mai bună impresie”.

PAVILIONUL IERUSALEMITEAN

Acest nume l poartă o nouă cestiune, invitată pe neasteptate în Constantinopol. Iată faptul :

„Poarta a recunoscut încă din vremuri vechi patriarhul latin din Ierusalim privilegiul de a purta pe două corăbi, destinate pentru serviciul său particular, un pavilion deosebit care să poarte numele de „Pavilion” ierusalimitean. Aceste două corăbi se bucură de drepturile tuturor pavilioanelor străine și sunt puse sub protecție franceză. Ele se găsesc scutite în parte de jurisdicția turcească, sunt libere de ori ce control și perchișii vamale etc.

„Anul trecut guvernatorul Syriei, Rustem pașa, a dat de veste, că o mulțime de corăbi, în deosebi grecescă, întrebuintă acest pavilion spre a putea face acte de contrabandă. Rustem a ordonat numai de căt confiscarea tuturor pavilioanelor ierusalimite.

„Guvernul francez s’ă adresat atunci Portei, cerând respectarea stipulațiunilor internaționale. Repunând marelui vizir a urmat de abia săptămâna trecută. El confirmă din nou privilegiul patriarhului latin din Ierusalim de a avea, sub protectoratul Franciei, pavilionul său parti-

cular, dar numai pentru două corăbi și numai pe cătă vreme aceste corăbi îndeplinește serviciul propriu patriarhului”.

Gloatele românilor ardeleni în anii 1848-49

Sub titlul acesta a apărut, sunt căteva luni, în „Revista militară” a lui Strenfleur un articol, din condeul căpitanului austriac W. Bichmann, de la regimentul de infanterie nr. 62.

Întemeiat pe izvoare adevărate, căpitanul Bichmann a descris luptele gloatelor române din Ardeal în 1848-49 ca un supliment interesant la istoria resboielor din acești ani. Autorul laudă priciperea cu care sefii militari români, Iancu, Axente, Balint, au organizat poporul în 15 legiuni, conduse de prefecti, legioniile le-au împărțit în centuri și în capul mai multor centuri pusese cătă un tribun; laudă pe urmă vitejia și desinteresarea cu care aceste gloate românesc reu armate, fară instrucție soldătească, de abia scăpă de-o robie timpitoare, său bătut pretutindenea în contra trupelor ungurești și au adus armatelor imperiale servicii strălucite înțind muntii apuseni ai Transilvaniei, cheia cetății Alba Iulia și a țării întregi, în măini lor până la sfârșitul revoluționei.

Evenimentele acestui resboiu glorios pentru români sunt descrise, fapt de fapt, cu multă cunoștință și multă iubire de adevăr, fapt pe care nișă spică de altfel căci autorul e căpitan într-un regiment românesc și a învățat să prețuiască din proprie experiență valoarea militară și vitejia inascată Românilui.

Români nu pot fi de cătă recunoscători căpitanului Bichmann.

Ceea ce ne convine însă noue și tuturor acelora cari văd în istorie o descriere constituincioasă a faptelor cu toate cauzele lor materiale și morale, —nulea convenit Ungurilor. —Jidovii ungurești de la „Pester Lloyd” se năpustesc în numărul mai nou cu o adevărată selbatacie asupra vinovatului oficer care a îndrăsnit să apoteoseze „hoție și omoruri” comise de Români din Ardeal în anii 1848 și 1849. Foia ungurească și sprijină antăbi, cu o indignație în adevăr comică, consternarea sa pentru negligență dovedită cu acest prilegii de ministerul de răsboiu austriac „pentru că nu s’ă grăbit să rectifice în mod oficial faptele desfigurate de căpitanul Bichmann.”

După emiterea acestei idei care dovedește, pe lângă adâncimea amărăcinei ce a pricinuit Ungurilor studiul căpitanului austriac, și chipul de a vedea cu desăvârsire stupid și sălbatic al conducerilor acestui popor, —foia ungurească declară a face singură ceea ce ministerul de răsboiu vienez n’ă avut cheful să facă, și în acest scop începe ea singură o „istorie” a gloatelor române de la 1849-9, după izvoare „adevărate,” adecă ungurești.

Într-o jumătate de coloană cătă cuprinde numărul din urmă al ziarului unguresc din acăstă „rectificare de fapte” se găsesc însă atât de injurături la adresa Românilor și sefilor lor și anume nestă înjurături atât de grozave, de brigani, tălahi, ucigași, hoarde de omoritori etc. etc. în cătă ne indoim în adevăr dacă cinstiții redactori din Pesta vor avea cu cea umplea sau varia numerile următoare a le „rectificări” lor. Dacă pentru „Pester Lloyd” însemnează această a face istorie, apoi de sigur și căpitanul Bichmann

* Români au remas reu armati, din cauza că Curtea și comandanții imperiali nu voiseră să le de arme.

și noi și toată lumea care se respectă ne vedem scutită nu numai de a respunde ceva, dar și de datoria de-a ceti.

Un lucru reiese din toate acestea: pe Unguri îl cuprind frigurile ori de cătă ori aud vorbindu-se sau văd scriindu-se despre gloatele românilor ardeleni din 1848-49. Cum i-aștăi să pună la regulă aceste gloate și cătă de bine nimerisera capălor singura metodă rațională cu care te pot înțelege cu poporul unguresc! —Istoricul acestor glorioși legionari începe a fi immortalizat de străin, după ce în inimile noastră e alcătuită de multă pagină sănătă. Servească dar generațiilor române de azi și celor viitoare ca o Evanghelie națională și timpul va sosi de sigur să poată dovedi că nici ele nu au mai putină schinzie de viteză în sufletul lor ca nemuritorii luptători de la 1848.

CORPURILE LEGIUITOARE

(SESIUNE ORDINARĂ)

Sedinta din 20 Decembrie, 1882.

Senatul. — Nu se ține sedință.

Camera. — D. președinte, în urma stișii că Gambetta a murit, pronunță următoarele cuvinte:

„O scire dureroasă ne vine din Paris, ea ne umple inima de durere: Gambetta, virtuosul cetățean și patriot, marele orator al tribunelui francez, a murit! Moarteia fiului mai mare, al națiunii care a murit în tot-dăuna în fruntea civilizației, e un dolu pentru omenire: fie că lăcrămile noastre să aline durerea Franciei, sora mai mare a libertății”.

D. Blaremberg iace o scurtă laudă celebrului om politic al Franței și termină în aplausul Camerii.

Se ia în desbatere proiectul pe lege relativ la imprumutul de 2,500,000 fr., al comunei Brăila, pentru pavarea străderilor.

Proiectul e susținut de dd. Mărgăritescu, Campiniu, Suditu și primul-ministru; vorbește în contra lui d. Kogălniceanu.

Proiectul s’ă admis.

Se votează proiectul de lege pentru emisiunea titlurilor de rentă 5%.

La 5 3/4 sedință se ridică.

O IDEE BUNA

Cetim în „Bacău” (din Bacău):

„Puțin timp ne desparte de exprirarea termenului onoroase și fatalei conveniunii încheiate cu Austro-Ungaria. Stăruim ca guvernul să ia din timp măsuri pentru convocarea de comisiuni locale, cari să studieze chestiunile economice ale țării față cu o viitoare convenție. Acest lucru este absolut necesar mai ales pentru județele de frontieră, unde mișcarea comercială este mai accentuată.”

„Stăruim mai ales pentru județul nostru, care afară de comerțul general cu Austria, are chestiunile produsurilor miniare și a lemnelor de construcție, care în anii din urmă au luat în adevăr estensiuni colosale.

„Pentru a justifica stăruința noastră, vom cita numai un exemplu:

„Prin convenția comercială despre care am vorbit, s’ă asigură între ambele țări exportul

și importul obiectelor manufacтурiale; contrară acestor ordine, Austria nu voește a primi de la noi de cătă petroliu brut și a forțat pe comercianții noștri, de a înființa la Itcani și Palanca fabrici de distilajune de gaz; ceea ce vrea să zică, că munca și beneficiile rezultate din fabricația locală sunt răpite în mod violent și ilegal.

„Cine nu știe că în niente de inchierea conveniunii cu noi, în toate comitatele de sub Corona Săntului Stefan s’ă convocat comisiuni speciale pentru atare studii?

„Am fost odată victimă surprinderelui, ne adresăm la devotamentul și patriotismul oamenilor de la guvern, pentru ca asemenea lucrări să nu se mai întâpte”.

DIN JUDEȚE

Procesul inculpaților pentru abusiuri de la vama Itcani, —a intrat, spune „Curierul Bălăssan,” —în desbatările secțiunii I a tribunalului nostru de judecătore. Desbatările continuă încă și eri. Fotoliul ministerului public era ocupat de d. prim-procuror Teodor Statul, ca parte civilă, era reprezentat prin d. adv. Roiu, iar inculpații C. Săveanu, G. S. Petrini și C. I. Dimitrescu au avut de apărători pe d-ni avocați I. Manu și Al. Luponi. —Aseară, la sease ore, tribunalul și-a pronunțat sentința, condamnând pe C. I. Dimitrescu la un an închisoare corecțională, pe G. S. Petrini la cinci luni închisoare și achitând pe C. Săveanu. A mai condamnat pe Dimitrescu la suma de 457 lei 41 b., iar pe Petrini la 270 lei 49 b. despăgubiri către Stat. Asemenea a mai condamnat pe Petrini și Dimitrescu în solidum la suma de 700 lei chehului procesual către Stat. Sentința pentru Dimitrescu e supusă opoziției și apelului, iar pentru Petrini numai apelului. —Tribunalul a fost compus din d. I. Duca, președinte, și d-ni Dim. Sofian membru și N. Nanu supleant.

Moarte în tren. — Cetim în același ziar:

In ziua de 15 decembrie, în trenul accelerat venind de la Roman, s’ă suita la Târgul-Frumos d-na Iosefină Deman cu fica sa Antonia. Muma care era bolnavă de idropsie de vîr'o trei ani, și care venia în Iași anume pentru a se cura de de această boală, muri în tren între Cucuteni și Iași.

Un omor. — Cetim în „Tara de Sus” din Botoșani:

In drumul împrejur la orașul Dorohoi, reședința județului cu atare nume la distanță ca de 400 metri de Meviila Cotargaci, comuna Costești, s’ă găsit un om mort îmbrăcat cu două sucmane, cu pantalon de doc și cu cămașă de căpușă, încălțat fiind în picioare cu opinci de piele groasă, iar lângă el în apropiere o căciuliță neagră veche, o pușcă cu o tavă și cu straful sfărămat, o geantă pădurăreasă de vînătoare și o lopată despicată, care stătea așezată în ambele mâini ale mortului. Pe tot corpul nu avea nici o leziune, iar capul era sfidrit mortal și mai cu osebiu față s’ă văzut mutilată cu lovituri ne numărate, așa că nu se mai putea distinge individul.

„Autoritățile respective sunt deja pe urmele criminalilor; vîr'o trei indivizi din satul Cerviștești comuna Cucorenii, asupra căror planează indicil grave de culpabilitate, sunt puși la procesual. Se speră a se descoperi criminalul”.

pasare striga că l’lu gura cu vocea ei de bătrînă încăpățină: „Moise, Moise...“

Elina intră la d-na Authemann pe care o găsi la biuру intr-un cabinet mare cum așa oamenii de afaceri; fruntea ei strimătă, puțin boltită în mijloc, nasul fin și gura ei retrăsă — o isbiră înălțată.

— Sedî, copilul meu.

Glasul avea răcelele pelișii sale, răcelele unei tinerețe pe sfârșit, cam trei-zece și cinci de ani strinși, nu fără oare-care cochetărie de femeie frumoasă, intr-o rochie simplă, o rasă de călugăriță cum era și aceea ce purta Ana de Beuil, însă de-o stofă mai bogată, dar de aceeași culoare, sumbră și austera.

Dreapta ca un clergymann (om de-al bisericii) ea scria incet, regulat, cu slova corectă, pețetă, sună, da pachetele servitorilor, destinat pe fiecare printre indicație scurtă și autoritară: „pentru Londra... Geneva... Zürich...“ Ar fi zis cineva că era în timpul expedițiunii într-o casă mare de comert.

Apoi, obosită de-o sfârșire internă, ea se întoarce în acel fotoliu dur de biuру, și, încrucișându-și mâinile privi pe Elina cu un suris de induioșare care l’lu în ochi, în loc de-o flacără, —reflexul albastru al unei stânci de ghiată.

— Iată dar acea mică minune!... Si indată urmară complimentele asupra traducțiunilor ce percursește. Nicăi odată tratate de amenea natură nu fusese să intelese și să mărcătice cu mai multă pătrundere, cu mai multă precisiune. Ea speră indată că Elina va lucra mai des pentru ea.

— Aproposito, să-ți plătesc. Luă condeul, făcu indată socoteala în colțul unei hărți, cu siguranță unui contabil... Sase sute de rugăciuni căte cinci-sprezece centime...

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 21 Decembrie —

EVANGELISTA

DE
ALPHONSE DAUDET.

Hotelul Auteman.

Cel ce l’au văzut acum zece ani, pe când trăia bătrâna mamă, —cu greu ar mai recunoaște azi otelul vestișilor bancheri, ușul din cele mai vechi și mai frumoase din cătă au remas încă la Marais. Hotelul éști înălță, în colțul ului Pavée, turnul său medieaval, zidurile lui vermiculatoare, ferestrele sale neegale, ornate cu frontoane și capiteli, cu ghîrlante imprejurul lucarnelor de pe acoperiș. In acea epocă, otelul avea o fizionomie plină de viață, că acele locuințe priării transformate în case de comert și de industrie, și pe atunci, sub vîrstul lui gang, nu mai incetau furgoanele, străbătând o curte imensă și merghend să facă serviciul de transport între acea casă parisiană și între distilăriile de la Petit-Pont.

In fund, pe peronul cel mare de piatră, sta fratele doamnei, bătrânu Becker, cu condeul după ureche, notard sosirea și pornirea drugilor de aur, imbrăcați în invelitori de plumb, căci Autemanii erau pe vremea aceea neguțatori de aur și el aprovisionați pe toti bijutierii Franții. In vastele saloane de la întâiul, cu muri vapo-

Condamnarea unui falit. — Constatăm cu mulțumire, că în urma circulației date de d. Statescu și cestiușea falimentelor, tribunalele au început să iasă din spătia în care se găsau până acum față de bancrūti frauduoși. — Iată o sentință a tribunelului de Roman. Ne-o relatează „Româpaul”:

La 14 a curentei s'a judecat de către tribunalul nostru procesul de bancrūtă vicleană în fabrică lui Isidor Šapiro fost comerciant de manufacțură din Roman și despărțut în urma declarării în stare de falit.

In acest proces figura ca complicit Rosa Šapiro, soția falitului, și Haim Leub Valițer; iar ca parte civilă S. Sloimovici unul din creditori.

Tribunalul prin sentință sa a condamnat pe: Isidor Šapiro la inchisoare de 5 ani; iar pe Rosa și pe Valițer la căte un an închisoare și la restituirea sumei de 1200 fr. către masa creditorilor.

Sau mai condamnat tot în solidaritate la dăune către partea civilă în sumă de 1000. fr.

Mișcarea populaționii în jud. Covurlui. — În județul Covurlui s'a născut în anul 1882, până la 1 Octombrie, 4856 copii, și au murit 3689 persoane. Dintre nașteri, revin comunităților rurale un număr de 3279 cu 2034 morți și orașului Galați 1577 cu 1655 morți. Numărul căsătoriilor a fost de 1796.

VARIETATI

De-ale Halimalei. — Cu ocazia insurecției ce izbucnise astă-vară în Korea, dispăruse deodata și regina, fără a se putea da de urmă. Se credea că a fost otrăvită, la un ordin al tatălui regelui. De căteva zile regina a apărut însă din nou și a fost condusă cu mare entuziasm la rezidență. Iată ce se întimplase. Tatăl regelui dădu-se în aderevă curtenilor ordinul de-a otrăvi pe regina. Această însă se mulțumiră a trimite pe ea lătă lume numai o domnișoară de curte, căreia tatăl regelui, care era în bună credință, i făcu o înmormântare cu toate onorurile regescl. Regina însăși fu ascunsă de curteni într-o cameră a unui palat din apropiere. — După ce revoluția fu suprimată și capul ei, tatăl regelui, pus la locul ce i se cuvine, regina îndrăsnii în sfârșit să reinceapă a trece între cel vii.

Născut fără cord. — «Neue Freie Presse» de la 18/20 I. c. publică următoarele interesante informații relative la un fenomenal cas de conformație anatomică a unui copil de cînd născut:

Azi dimineață literatura medicală a avut să înregistreze un cas ne mai pomenit în analele spitalelor de maternitate. Fenomenul ginecologic și acesta: O cusătoare să din Leopoldstadt, de ani 28, a născut un copil dezvoltat de sex feminin, al cărui cord nu se afla în torace ci afară într-o membranoasă coprină în coridorul buricului. Această monstruositate mai oferia viață anatomică și la diafragmă, din care lipsia o parte, la părțe ce și la coșul peptului. Nu mai incapse nicăi o indoială că aceasta ființă a pus în mirare pe toți profesorii, doctorii și studenții în medicină. Nașterea a fost usoară. Copila a incetat din viață după căteva respirații.

NOTITE LITERARE

Ostașul, ziar militar, anul III Nr. 27 are su-marul:

Armata noastră: Legea de înaintare. Redacția. — Stiri militare: din țără din străinătate. — **Armata străină:** Studii. Tactică infanteriei, traducție după Journal des sciences militaires. Redacția.

CRONICA NOPTI

S'a condus secesiunea 22 soldatul Gheorghe din reg. I de artillerie, bateria II, găsit ascuns într-o curte din strada Francamazonă.

Sectiunea 33 s'a condus Ionescu George găsit la cîmpia Filaretului, fără căptău. Asupra lui s'a aflat un ciecan, o pilă și două lingurițe. Luat la întrebare, a declarat că mai are și alte lucruri ascunse afară pe câmp, pe la bariera Belului, unde a dormit eri noapte.

Atât pentru nemțesc... atât pentru englezesc..., încredință un ceh cu suma totală, plăabil jos la casă, și, vîdendu-o apoi că se ridică să plece o reținu încă spre-a-l vorbi de mumă-sa pe care o cunoștește altă-dată la Mme de Bourlon, și de bunica răpită de curind în mod așa de crud și de neasteptat.

Cunoscută cel puțin pe Măntuitorul in-

ante de-a muri?

zise Eliniș în față, săgetându-
cu ochii ei deschiși.

Lina turburată nu șiu ce să răspunde, incapabilă a minti, chiar când prezidenta n'ar fi cunoscut cel mai mic detaliu asupra viații repozitei bunicii. Adeverul era că bunica nu putea trece printre cele devotate. În anul din urmă mai cu seamă, fie din indiferență, fie din o teamă superstițioasă, ea nu vorbia de loc de religiune inclexată cu totul de materialitatea sărmenei sale existențe, gata să-l scoare și acea dintr-un moment în altul. Apoi sfărșitul acela subit, aproape fulgerător, cu preotul sosind când totul era dus, cu ultima găteală înținsă în grabă, cu giulgiul aruncat repede peste corpul cel rece... Nu, nu se poate zice că bunica cunoștește pe Măntuitorul înainte de-a muri.

Ah! nenorocit suflet jinduit de gloria lui

D-șeu...

Cu vocea schimbătură, cu mâinile impreunate, d-na Anthemann se ridicase într-o mișcare oratoare...

Unde ești acum, sărmănește?

Către te-ău lăsat fără ajutorul divin...

Ea urmă pe tonul acesta profetic, dar Elina

n'o mai audia, găsindu-se mai întâi jenată,

apoi cu inima strinsă, cu lacrimile gata a porni

la ideea că bunica-sa ar putea să suferă numai

din greșeala ei.

Elina Ebsen, sub cea mai liniștită aparență, era

CURIERUL TEATRELOR

Duminică trecută d-na Essipoff ne-a dat al treilea concert, soiree Chopin, în care un mare și adeverat talent ne-a făcut să plutim în sferele inalte și ideale ale artei celei mai curate și mai desăvârsite.

O oare care îndărătnicie ce mai punem să credem în deplina atot puternică muzicală a d-nei Essipoff, mai ales când era vorba de Beethoven, — a fost gonită ca un vis urăt, când Chopin a rămas singurul inspirator al artistei. — Chopin și sufletul d-nei Essipoff. Il simte și înțelege cum ar înțelege un archanghel limba vorbită în cer.

Allegro assai, Mazurka No. 2 (cu oare-care adăose afară din text), *Impromptu*, și fost atâtea motive cari au dat artistei mijlocul de a fermea o sală întreagă. — De altminteri și sala era astfel întocmită în cînd d-na Essipoff a putut fi pe deplin înțeleasă. Erau și căteva săbii cari zdrăgăneau când își era lumea mai dragă, — dar lumea asta, plină de ticălosii și de săbi, e făcută ca să nu te mulțumească nicăi o dată pe deplin.

D-ra Theoderi, care a acompaniat pe concertă în patru bucată de la început, pare a fi de o foarte puțin obișnuită. — D sa va merge departe, — positiv.

M. S. Regina a făcut cinste d-nei Essipoff să vie să asculte.

Admirabila și geniala operă a lui Donizetti, *Lucia*, s'a reprezentat aseara, — zicea anșul, — pentru ultima oară, în această stagione. Ca și altă dată, d-ra Fohström avu îndoială merit d'a se achita într'un mod strălucit de rolul său și d'a ne face să privim cu bunătate restul interprétilor.

Aflăm cu placere că la 6 Ianuarie curent va avea loc în sala Ateneului, un concert dat de d-na Elisabeta Dumitru G. Ionescu, pentru o operă de caritate. Admiratorii acestei artiste încă recunoscătoare de publicul bucureștean; așteaptă cu nerăbdare ocazie să aplaudă frumosul său talent.

Numai să se bage bine de seamă că: talentul unui general trebuie să fie foarte mare când vine după Cesar.

Ni se comunică că, înaintea gangului Nr. 8 strada Carol I-ii, un negustor din Buzău, voind să ia un baston, a fost bătut în chip barbar de jidaniș User Avramovici cu autorul său, și fiul Emanoil Bercovici.

Se zice că onor. agent, care a încheiat procesul verbal, n'ar fi tocmai curat la suflet în această chestiune.

Serviciul telegrafic al „Rom. Libere”.

2 Ianuarie — 9 ore dimineață.

Pesta, 4 Ianuarie.

D-1 Tisza, primind pe membrii partidelui liber veniți spre a'l aduce felicitările lor cu ocazia anului nou, a repetat că nu există nici un motiv de a crede că mantinerea pacii e amenințată de vr'un pericol. Guvernul va continua d'ăsi indeplini principala sa sarcină care e aceea d'a căuta aliați, nu spre [a face resbelul, ci pentru a garanta mai bine pacea.

(Havas.)

O BIBLIOGRAFIE

„Omul și norocul” e titlul unei bizare cărti care a vîndut de curând lumina zilei în Vălenii de munte. Autorul, un muritor pe care i vom numi cu o vorbă latinească *Lucus*, își descrie singur viața, cu nenumăratele și felurile ei peripeții. D-1 *Lucus* spune lumii uimite că s'a născut pe la anul 1837—38 cum se vede durata acestor născeri curioase și tînțut un an). Înălă de copil a fost „fatalist” căci i-a căzut un gunoi în ochi și astfel a rămas *lusc*.

Ajungând mai mare, copilul începea urma, la scola din satul vecin, învăță și a celi și a scrie și învăță și „astronomie” căci după cum spune d-sa, învățase din o carte numită „bibliotecă”. După ce învățase a celi și scrie și petrecu timpul practicând știință căstigată în scola. Întră în „fuctiunea” de cioban; deobindu-se în această funcțiune, fu trâns de tatăl său „în străinătate” la facultatea „Bâraganului”, aici și completăză studiile învățând și astronomia mai cu temeiul de la badea Ion, mai marele peste Ciobani. Nu se multumește nicăi cu știință căstigată și ci merge la Buzău și și completează instrucția primară la chir Brutaru, de la care ea și diploma.

Dupa acest trecut frântat autorul intră în cariera didactică. Multă carte ce învățase el îndreptăția la aşa ceva. Se face rezizor, sub-rezizor și în urmă institutor, în care calitate se găsește, după căteva intreruperi „fataliste”, și în ziua de astăzi.

O viață împreună cu atâtea lupte nu putea face din d-1 *Lucus* de cat un filosof de soiul celor mai misantropi. Despre om în deosebi autorul și-a facut o rea idee, căci iată cum se rostesc într'un pasaj despre această îngâmăfată ființă:

„Cine oare este această ființă, această *dihanie* cu atâtea pretenții asupra celorlalte ființe insuflește și neinsuflește? Cine i-a dat lui atâtea drepturi să se numească *Regelă [nature]?* De unde scie el că este după chipul și asemănarea lui Dumnezeu? Când pe Dumnezeu nici ordinări nimenei nu l'a vîdut, căci nu este dat acestor insecte așa de obscure în fața universului se zică că sciu sau vorbesc și vor putea totul... etc. ect...“

D-1 *Lucus* și-a pierdut până în acel grad orică iluzie de om în cînd n'il prezintă în cartea d-sale prin feluri metafore ca: satană, drac, „ființă care nu posdește multă inteligență de căt un juncan de doi sau trei ani”.

cela al unei case de Bancă, cu ghiseurile, cu grila, ca lumea care așteaptă să circule, cu grameți de monete vînturate mereu; aci însă, ca și sus, era ceva rece și austera, o rezervă în atitudinea slujbăilor, aceeași coloare sumbră acoperind alegorile tavanului și ale părților, până și nuri de d'asupra portiilor care facă alături vechia glorie a otelului Authemann.

O indreptăță la un ghiseu special, cu înscrîpția: *Port-Sauveur*. În cîsa cu zăbrele, la spațele casierului, cînd peste umerii lui, un om ridică capul la presințarea sfioasă a celului și arăta o figură scobită, cu ochii cerniți, cu un obraz buhăit sub o legătură de mătase neagră ce-l lăsa abia un profil de-o expresie amară și scărbită. Elina zise în sine: „e Authemann... Căt e de urăt! — Nu e aşa? părea că responsabilul banchierului care o privea cu nătăriște.

In tot lungul drumului, urmărită de scărba ce exprima surisul acela dislocat pe-o față de lepros, — ea se întreba cum e cu putință ca o tenează fată să impingă resemnătuna până la lucea de soț un asemenea om.

Prin bunătate, prin acel amor de plâns ce a oare femeile pentru cel disgraciați?... Vîrtoasa protestantă pe care avusese ocazia unei săi prese de slăbiciuniile ei, și prea sus cu inima ca să se înjosît cumva numai pentru argint.

Atunci, ce? Spre a explica însă misterul acestei naturi străine, acestei inimi închise ca un templu în zile de rînd, aruncată în gol, în tăcere locurilor de rugi desparte, ca să și explice toate acestea ar fi trebuit să cunoască istoria acestei Jeanne Châtelus, vechia elevă a pensionatului Bourlon.

(Va urma).

Cum vedem „Omul și norocul” e o carte foarte interesanta. Singurul cîsuar, la care nu se va fi gădit de sigur nici autorul (și reuă a făcut), e că ce raporturi vor trebui să se nască după cetearea acestei auto-biografii între-scolarii isbiți de nesei idei atât de nuoi și cu totul opuse acelora cari li se ministrează în scoala, și între instituții lor, care este autorul acestor idei?

Dacă d. *Lucus* înainte de a'l publica cartea avea curajul să zică remas bun scoalei, acestui cuib de „mică dihanii și de draci” numai în acest casă' ar fi putut bucura în odihnă de reputația de mare și cu totul nou filosof misantrop, ce și-a creat prin „Omul și norocul”.

ERRATUM

Numele *Taslovsky*, trecut în cronică zilei de la 20 I. c. între indigenați votați de Cameră, să se cităască *Paslavsky*, așa cum în *Taslovsky*, far-macist.

Societatea Rom. pentru Grădină de Copii

(Școli Froebeliane)

Jouă la 23 ale curentei ora 4 după amiază micile copilași din Grădina de Copii și societății (Curtea Biserică Sf. Ecaterina) serbează pe Moș Ajun al lor cu bună dimineață, cu steaua și cu pomul Crăciunului, când vor arăta ce au lucrat și vor primi mici jucării.

Sub semnatul, în numele Comitetului, roagă atât pe d. membri ai Societății că și pe toti aceia cari se interesează pentru scoala micilor copilași, să bine-voiască să asista la această serbare.

Ofrande generoase precum: încălțăminte, haine, jucării etc. se primește cu recunoștință, la direcția scoalei, spre a se împărtășa copililor săraci.

președinte, D. Cariagdi.
Primarul Capitalii.

BIBLIOGRAFIE

În editura librăriei *Soec & Comp.* a apărut:

BUCATARIA MODERNA

cu o introducere despre

HIGIENA BUCATELOR

1 vol. în 8° mare cu ilustrații broșat lei n. 5, legat trumos în pânză peste tot lei

Sirop Codéine Tolu Zed

SIROPUL D'ULUI ZED
are pentru baza principală Codeina și Tolu; el înlocuiește Pasta Zed și poate fi întrebuințat pentru a îndulci ceaiurile și laptele copiilor sau bolnavilor; el mai are avantajul de a nu prezenta căzuș de puțin inconveniente vătămatore și la opinii.

Folosește de minună în contraindicațiile, peptului și ale pulmonilor, a tusei învecinătoare, bronchitelor, tusei mărești, catarrhelor, insomniilor, etc.

Paris, strada 22, Drouot și la diverse Pharmacie

La 3, 4 și 5 Ianuarie 1883

va avea loc

TRAGEREA

Loteriei de Binefacere

PENTRU

TERMINAREA BISERICI CATOLICE
DIN BUCURESTI

Numei 1 leu costul unui bilet
având sănătatea de căștigă 10,000 lei

Diferite căștiguri în sumă totală de 50,000 lei, după împărțirea următoare:

1 à 10,000—	10,000 fr.
1 à 3,000—	3,000 "
1 à 2,000—	2,000 "
1 à 1,500—	1,500 "
2 à 1,000—	2,000 "
2 à 500—	1,000 "
4 à 250—	1,000 "
8 à 125—	1,000 "
20 à 100—	2,000 "
50 à 50—	2,500 "
200 à 20—	4,000 "
2,000 à 10—	20,000 "

Direcția röga pe onor, public a nău perde ocazia, grăbindu-se a cumpăra bilete de la această loterie căci au mai rămas puține nevândute.

Tragerea irevocabilă
la 3, 4 și 5 Ianuarie 1883

ANUNCIU

Am onoare a aduce la cunoștință P. T. Damelor, că m-am mutat ce spațială de dantele, de perdele, de bunete și de orice alibilită fine de casură fulari etc. în strada Italiană Nr. 29 (școală comunității evangeliice). Tot asemenea curăț și ghete de atlaș etc.

Cu respect, Rosa Müller.

Un Pianino tout neuf à vendre
Strada Covaci, Nr. 38, I etage.

M JEANEL.

croște și înseilează rochi și costume intregi pentru dame cu prețul de 4 franci. — A se adresa Suburbia Otetaru, Str. Teilor 28. Canalul e astupat; drumul până la poarta e bun.

PENULTIMA
Loteria construirei DOMULUI

Tragerea la 11-13 Ianuarie 1883 st. n.

căștig principal

75,000 Mărci.
Lose originale a Lei noi 4,75 recomandă și expediază

CARL HEINTZ
Casa de Bană și de Loterie
Berlin W. 3, Unter den Linden.
Sucursala la Hamburg

TAPETURI
PERVASURI POLEITE

Plafonuri in Relief
din cele mai reaumite fabrici cu prețuri foarte moderate, recomandă onorabilului publicist sub semnatul

H. HÖNICH
Tapiter și Decorator.

8, Strada Stirbei-Vodă, 3
(vis-a-vis de Pasagiul Român)

! INCALTAMINTE LUCRATA DE MANA!

SAL. WEISERMAN

FURNISORUL CURȚII REGALE

Magasinul central:

BAZAR de FRANCE

Strada Carol I, No. 8.

Filialele:

La Inger Strada Carol I Nr. 7.
La Vultur " " 6.
La Stéua albastră " " 2.

INCALTAMINTE

din primele fabrici din străinătate exceptând pe acelea care lucrează cu magina.

pentru

BARBATI, DAME SI COPII

Piele de vax fran-

tuzesc fr. 8 50, 9,

9 50 11, 12, 13,

14, 15.

Botine de piele
cu elastic de fr.

7—10.

Piele de vax cu besetură de la fr. 10 până la 15

Cizmulițe de copii de la fr. 6—10.

Magasinele mele sunt tot-dăuna bine assortate cu Cisme, Galoși, Soșoni Galoși și cu orice articol atingător aceastei specialități.

Cu toată stima

SAL. WEISERMAN.

17

INCALTAMINTE
lucrată de mână

14—15.

15—16.

16—17.

17—18.

18—19.

19—20.

20—21.

21—22.

22—23.

23—24.

24—25.

25—26.

26—27.

<div data-bbox="333 1598 462 1607</div>
<div data-bbox="333